

Ἡ μπαρμπούνα Ἄϊντέ,
ὅπου εἶναι ἄϊντε ντέ.

Τὰ φρόπλαστο κερμί σου
μὰς παραλίγωσε,
καὶ ἡ γλυκεῖα φωνή σου
βρθεῖά μὰς ἴπληγωσε.

Μπαρμπουνάρα ξακουμένη
μὰς ἐπέθνες, καυμένη.
Μπαρμπουνάρα, μπαρμπουνάρα,
μὰς ἐγέμισες λαχτάρα.

Τ' ἐλόγιμό σου χέρι
σάν τὸ κυττάζουμε,
μ' ἀκέριο χοιρομέρι
δὲν τὸ ἀλλάζουμε.

Ὦχ! τί πλάταις! ὦχ! τί στήθεια!
ἴχασαμε τὸν νοῦ στ' ἀλήθεια.
Μπαρμπουνάρα, μπαρμπουνάρα,
τέζα, τοῦρλα τὴν ποδάρα.

Ἡ δυὸ χοντραῖς σου γάμπαις
μὰς ἀντικρύζουνε
σὺν ἀναμμέναις λάμπαις,
καὶ μὰς φλογίζουνε.

Μὰς ἴπεθαίνεις, μὰς σπαράζεις,
σάν γυρνᾷς καὶ μὰς κυττάζεις.
Μπαρμπουνάρα, μπαρμπουνάρα,
νά! στὸ πιάτο μιὰ δεκάρα.

Κάθε μπαρμποῦνι ψάρι
ὅπου φαρεύεται,
ἔχει διπλὴ τὴ χάρι
σάν μαγειρεύεται.

Μπαρμπουνάρα μου ἀφρίτη
νά σὲ εἶχα μαρινάτη!
Μπαρμπουνάρα, μπαρμπουνάρα,
νά σὲ εἶχαμε ἴστη σκάρη!

Μὰ ἴσένα σάν σὲ βλέπη
γεμάτη μὲ ζουμί,
θαρρεῖ κανεῖς πῶς πρέπει
νά τρώγεται κι' ὦμή.

Μπαρμπουνάρα μ' ἓνα λόγο
κι' ἀτηγάνιστη σὲ τρώγω.
Μπαρμπουνάρα, μπαρμπουνάρα,
ὄρσε κι' ἄλλη μιὰ δεκάρα.

Σταμάτα καὶ Φώτης,
κουζίνας ἱππότης.

Σ. Μπαί ξαφνικό σου, Φώτη μου... βρέ τειν' αὐτὸ τὰ χάλι;
ποιὸς εἶσαι σοῦ ἐφόρτωσε τὸ κλούβιο σου κεφάλι;
Γιὰ κόπιασε γὰ μοῦτρά σου νά ἴδῃς μὲς ἴστον καθρέφτη!
Βρέ, πῶς ἴμπορεῖς καὶ τὸ βασιτάς;... γιὰ ἴπες μου, δὲν
[σοῦ πέφτει;

Φ. Ἐκεῖνος ὁ Τρικούπαρος δὲν ἔχει τί νά κάνη,
κι' ἀπάνω ἴστα κεφάλια μὰς ζητᾷ νά ξεθυμάνη.

Σ. Ἄλλη φορὰ νά μὴ σὲ ἴδω μὲ περικεφαλαῖα.

Φ. Τώρα εὐθὺς ἴ ἀναφερθῶ γι' αὐτὸ ἴστον βασιλεῖα.